

Най-необоримото доказателство за Неговия живот в миналото, е Неговия жив Дух в настоящето, което се доказва от дебелината книга наречена: Действителност, живот.

Отричате ли това вие?

Неможете?

Тогава разбирахтели що значи: „живел“ и „не живел“

Имало некога си по света некой си Иван Стоянов. Родил се расал, живел и умрел тоз Иван Стоянов. Знаете ли и спомняте ли си вие нещо за него?

— Не.

— Ето какво значи „не е живел“. Тоз Иван Стояноя е живел и умрел без следа в живота, както без следа живее, и умира всяко животно, за което никой не иска, па и няма какво да си спомни.

Тсзи Иван е умрел без дела, значи и без име, така както без дела и без име умира всяко животно.

За в бъдаще, ако хората искат да живеят и мржт с имена, ще трябва да се не кржцават, а да се номерират до тогава, до като се прояват. И според проявленията им, ще трябва да им се дават и имена, като най-добжр атестат, че сж живели и как сж живели. Всички, които умрат без да се проявят, ще живеят и умираат с номера: № 36 № 125 № 1450 и т. н.

Великите хора имат имена големи, защото много сж се и проявили, следователно те безспорно сж живели.

Живота е в проявленията, а проявява се не телото, което само, вегетира, а се проявява духжт.

Христос най-много от всички хора на света през живота си се е проявил, чрез Духжт си.

За три години той направи толкос много и толкос крупни дела, колкото и каквито ние три хиляди години да живеем, не можем направи. За туй Той живее и днес е между нас.

В миналото действително живел е само онзи, който живее с духжт си и днес.

Животжт е в Духжт, а не в телото.

Никой от човеците в миналото не е оставил на поколенията по силен и по жив Дух от Исуса Христа.

С Духжт си Той и днес живее между нас.

Следователно Христос е живел, живее и ще живее най-много и най несжмнено от всички хора на света.